

които съставляват неопасни комплоти и които се наказват съ 3, 5, 10 и 15 години. Азъ ще ходатайствувамъ, г-да сѣдии, ако се съгласите даже, че моя клиентъ е направилъ атентатъ, да не намѣрите, че той е извършенъ, и че попада подъ ударъ на членъ 2-й отъ закона за прѣстѣпнитѣ дѣяния противъ особата на Негово Царско Височество Князьтъ, като си зададете въпросътъ: по независящи ли причини е станалъ вистрѣла въ Пловдивската гара?

Азъ свършвамъ съ отговорътъ на репликата на г-на прокурора. Като не искамъ да приповторя, както видѣхто, г-да сѣдии, азъ и въ първата и въ втората си рѣчь желаяхъ да се държа по-обективенъ по въпросътъ, който ни занимава. Имахъ куражътъ, г-да сѣдии, да кажа прѣдъ васъ моя възгледъ, моето мнѣние по тѣзи въпроси, за които, при всичко като защитникъ, не давамъ никому отчетъ. Вий, г-да сѣдии, сте най-освѣтлени, но пакъ искамъ да кажа своето убѣждение по тѣзи обвинения, какъ трѣбва да се погледне на тѣхъ. Това казано азъ свършвамъ, като ви моля, че ако намѣрите даже, че моя довѣрителъ е извършилъ атентатъ, като вземете прѣдъ видъ обстоятелствата и срѣдата, въ които е живѣлъ, ще бждете най-снисходителни къмъ него

Защит. Плакуновъ: Г-да сѣдии! Не бихъ взелъ думата да възраза на г-на прокурора, ако той, въ своето възражение, не бѣ заявилъ, че обвинителната властъ има право да иска повече отъ онова, което се намира въ обвинителний актъ. Наистина, по тоя въпросъ, се казаха нѣколко думи отъ г-на Помянова, но азъ намирамъ за нужно да прибавя още нѣщо. За да можете да се убѣдите, че обвинителната властъ нѣма право да иска по-голѣмо наказание отъ онова, което е прѣвидено въ обвинителний актъ, азъ ще ви прочета тука слѣдующитѣ членове отъ Военно-Сѣдебний Законъ: Въ чл. 426 се казва: „Военния прокуроръ не може съ собствената си властъ: нито да измѣни подсѣдността на дѣлото, нито да прѣкрати или приостанови прѣдварителното дирение, нито пъкъ да раздѣли прѣдмѣтитѣ на дирението, които иматъ свързка по между си; но всичко това той може да изложи въ заключението си, което съобщава на военния началникъ“.

По нататкъ чл. 427 казва; „Слѣдъ като получи прѣдварителното дирение, военния прокуроръ е длъженъ, не по-късно